

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 13Csp/35/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123206828
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Dubovcová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2024:3123206828.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín pred sudkyňou JUDr. Martinou Dubovcovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom v Bratislave, Prievozská ul.č. 2, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom v Bratislave, Prievozská ul.č. 2, proti žalovanému: A. B. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom v D. E., F. G. D. H. XX/XX, adresa pre doručovanie: D. B. XXX, XXX XX I. v konaní o zaplatenie 4.982,04 € s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l:

rozhodol:

- I. Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou, podanou dňa 11.8.2023 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 4.982,04 € spolu s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.090,67 € od 13.7.2022 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca je právnická osoba zapísaná v obchodnom registri Mestského súdu Bratislava III, oddiel: Sro, vložka číslo: 15294/B. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 13.12.2022 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným v zmysle Zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov dňa 17.02.2018 Zmluvu č. XXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“), pričom k samotnému uzatvoreniu zmluvy došlo elektronicky prostredníctvom služby Internetbanking pomocou tzv. bezpečnostného predmetu (GRID kartou, SMS kľúčom, alebo elektronickým osobným kľúčom EOK) a to priamo cez kanál Internetbanking-u alebo prostredníctvom nahrávaných čítacích hlášok (v prípade ak sa zmluva uzatvára prostredníctvom telefónneho rozhovoru). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a

doplnení niektorých zákonov. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ho postupca v súlade s ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami Zmluvy a ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník k 12.07.2022 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená pre neuhradenie splátky, ktorá bola splatná 3 mesiace pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. Žalovaný pred postúpením pohľadávky vykonal úhrady vo výške 2 312,99 EUR. Úhrady žalovaného pred postúpením pohľadávky boli započítané nasledovne: na istinu suma 909,33 EUR, na zmluvný úrok suma 1 256,44 EUR, na úrok z omeškania suma 0,00 EUR a na poplatky suma 147,22 EUR. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 4 846,26 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 4 090,67 EUR, z riadneho úroku vo výške 614,44 EUR, zo zmluvného úroku z omeškania do zosplatenia vo výške 29,84 EUR, z úroku z omeškania po zosplatení vo výške 78,91 EUR a z poplatkov vo výške 32,40 EUR v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa nevykonal žiadnu úhradu.

Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. júna 2020 sp. zn. 5Cdo 42/2020 zverejneným v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R5/2021: „Po vyhlásení predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“ Rovnaký právny názor vyjadril Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v ďalších rozhodnutiach (sp. zn. 1 Cdo 208/2019, 2 Cdo 115/2019, 2 Cdo 83/2020, 3 Cdo 113/2019, 7 Cdo 111/2019, 7 Cdo 307/2019, 8 Cdo 125/2018, etc.), v ktorých uznal v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru nárok veriteľa na úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.

Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 4 982,04 EUR, pričom žalobca si s poukazom na uvedenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR uplatňuje pohľadávku v nasledujúcej štruktúre: istina vo výške 4 090,67 EUR, riadny úrok vo výške 829,13 EUR (predstavujúci úrok z istiny, aký by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí (X), ponížený o sumu úhrad vykonaných na tento úrok (Y), t.j. 2 085,57 EUR (X) – 1 256,44 (Y) EUR = 829,13 EUR (Z). Výška úroku z istiny, aký by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí (X), je možné vypočítať tak, že od celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v zmysle Zmluvy o úvere odpočítame výšku poskytnutého úveru predstavujúcu výšku istiny a tiež poplatky, ktoré by bol povinný pri riadnom plnení veriteľovi uhradiť. Celkovú výšku poplatkov vypočítame ako súčin počtu mesačných splátok a výšky takto dohodnutého poplatku.), poplatky vo výške 32,40 EUR, zmluvný úrok z omeškania do zosplatenia vo výške 29,84 EUR. Zvyšnú časť pohľadávky si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

Žalobca ohľadom uplatnených zmluvných úrokov k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v sporoch s ochranou slabšej strany zároveň poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.07.2019 sp. zn. 6Cdo/113/2018 ako aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 07.08.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94-17, ktorý je obsiahnutý v právnej vete rozhodnutia: „v súvislosti s právnou otázkou, či veriteľ má po zosplatení dlhu nárok na zmluvné úroky, dovolací súd dáva do pozornosti odvolaciemu súdu rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania.“

Na základe uvedených úhrad žalovaného žalobca vyčísluje úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni vyhlásenia mimoriadnej splatnosti nasledovne: 5% ročne zo sumy 4 090,67 EUR od 13.07.2022 do zaplatenia

Vo svojom písomnom podaní zo dňa 6.12.2023 uviedol, že žalovaný prostredníctvom Návrhu na uzavretie zmluvy o splátkovom úvere (ďalej len „Návrh“) navrhol, právnenému predchodcovi žalobcu, prostredníctvom služby Internetbanking, uzatvorenie zmluvy o splátkovom úvere, na základe ktorej

mal žalovaný čerpať úver. Právny predchodca žalobcu dňa 17.02.2018 akceptoval listom s názvom Potvrdenie o uzavretí zmluvy o povolenom prečerpaní (ďalej len „Potvrdenie“) návrh žalovaného, v znení akom mu bol doručený. Na základe uvedených právnych skutočností bola medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu uzatvorená zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX v zmysle ktorej bol žalovanému poskytnutý úver v celkovej výške 5.000,00 € s fixnou úrokovou sadzbou 8,90 % p.a. v deň uzatvorenia Zmluvy a výškou splátky 77,67 € v počte splátok 96 od 15.04.2018 do 15.03.2026. Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé. Pri skúmaní formy právneho úkonu (Zmluvy o úvere) je potrebné vychádzať z úpravy zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, ktorý predpokladá možnosť využitia finančnej služby prostriedkom diaľkovej komunikácie (najmä elektronickou poštou, telefónom, faxom, na základe adresného listu, ponukového katalógu a pod., vid' § 2 písm. e/ zákona č. 266/2005 Z. z.). Zákon definuje zmluvu na diaľku ako zmluvu medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie (§ 2 písm. a/ zákona č. 266/2005 Z. z.). Za finančnú službu právna úprava pokladá okrem iného aj službu poskytovanú veriteľom, ktorý poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania (§ 2 písm. b/ bod. 7 zákona č. 266/2005 Z. z.); poznámka k uvedenému ustanoveniu odkazuje na § 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý bol neskôr nahradený zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Je teda evidentné, že zákon umožňuje pri dojednávaní finančných služieb na diaľku využiť aj moderné technológie, ako je internet, koniec koncov, tento spôsob možno v súčasnosti považovať za úplne bežný, obvyklý, rýchly a štandardný, z ktorého dôvodu nemožno od strán pri kontraktácii vyžadovať vyhotovenie zmluvy v listinnej forme s vlastnoručným podpisom (ktorý zákon ani nepredpisuje), pretože by to poprelo zmysel predmetnej úpravy. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na skutočnosť, že k žalobe pripojil všetky podstatné listiny preukazujúce vznik záväzkovo-právneho vzťahu medzi postupcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom. Podľa názoru žalobcu žalobcom predložené tvrdenia a dôkazy jednotlivo i súhrnne preukazujú vznik zmluvy o úvere, poskytnutie finančných prostriedkov ako aj omeškanie so splácaním úveru na strane žalovaného.

Podľa názoru žalobcu zároveň nie je v konaní sporná skutočnosť, že došlo k platnému uzavretiu úverovej zmluvy – napokon žalovaný dohodnuté splátky splácal až do času, kým sa dostal do omeškania a dohodnuté splátky podľa Zmluvy uhrádzať prestal. Na základe uvedeného je priamo z konania žalovaného zrejmé, že plnil úverové splátky v zmysle Zmluvy. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na ust. § 151 ods. 1 CSP, podľa ktorého sú skutkové tvrdenia žalobcu v tomto štádiu konania protistranou nepopreté a preto nesporné. Žalobca si dovoľuje príkladom poukázať aj na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 11CoCsp/45/2020 z 22.10.2020: „V sporovom konaní súd nevykonáva dôkazy na preukázanie nesporných skutkových tvrdení strán; nesporné skutkové tvrdenia strán si súd osvojí ako zistený skutkový stav, z ktorého vychádza v meritórnom rozhodnutí. V spotrebiteľskom spore nedáva priestor na dokazovanie nesporných skutkových tvrdení ani ustanovenie § 295 C.s.p.; v prípade nesporných skutkových tvrdení strán nie je dokazovanie pre rozhodnutie vo veci nevyhnutné, stav potrebný pre rozhodnutie súdu je vytvorený práve nespornými skutkovými zisteniami, ustanovenie § 295 C.s.p. nevylučuje a nenahrádza povinnosť spotrebiteľa v spotrebiteľskom spore pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu; súd nemôže (iba s poukazom na ustanovenie § 295 C.s.p.) ani v spotrebiteľskom spore vykonávať dokazovanie ohľadne tvrdení, ktoré spotrebiteľ v spore nepredniesol.“

K posudzovaniu schopnosti splácať úver žalobca uviedol, že z príslušných zákonných ustanovení je zrejmé, že veriteľ je pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver povinný brať do úvahy dobu, na ktorú sa úver poskytuje (veriteľ zohľadňuje maximálne dobu splatnosti úveru, ktoré stanovuje Národná banka Slovenska), príjem spotrebiteľa (§ 7 ods. 1 ZoSU), údaje o existujúcich záväzkoch získané z jedného alebo viacerých registrov (§ 7 ods. 17 ZoSU) a výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. b). Na účel vypočítania týchto nákladov musí veriteľ poznať údaje o rodinnom stave a počte osôb žijúcich so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti. Tento údaj poskytuje veriteľovi spotrebiteľ (ust. § 7 ods. 2 ZoSU), nakoľko poskytovateľ úveru tento údaj nemá možnosť získať z verejných zdrojov. Veriteľ je povinný pred poskytnutím úveru vypočítať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (§ 7 ods. 19 ZoSU), z údajov podľa § 7 ods. 20 ZoSU, pričom jeho výsledná hodnota nesmie prekročiť hodnotu 1. Metodiku výpočtu limitu ukazovateľa schopnosti splácať (ďalej ako „DSTI“) stanovilo opatrenie v ust. § 2 ods. 1, pričom vzorec na jej výpočet je nasledovný:

$$DSTI = \frac{\text{výdavky (V)}}{(\text{príjem (P)} - \text{náklady na zabezpečenie základných životných potrieb (N)})}$$

V = výška existujúcich záväzkov a výška splátky poskytnutého úveru

P = čistý príjem spotrebiteľa

N = životné minimum spotrebiteľa a členov jeho domácnosti

V konkrétnom prípade veriteľ postupoval nasledovne: Žalobca v prílohe predkladá výstup z interných aplikácií postupcu, ktoré zaslal žalobcovi na preukázanie riadneho overenia schopnosti splácať poskytnutý úver žiadateľov o úver. Overovanie schopnosti splácať úver prebieha vo väčšine prípadov v automatickom režime, pričom údaje potrebné na posúdenie žiadosti o úver sú napríklad z úverového registra alebo Sociálnej poisťovne získavané vo forme dát, ktoré v čitateľnej podobe zobrazujú len interné aplikácie postupcu. Postupca preto týmito údajmi disponuje len vo forme počítačového kódu, ktoré však pretavil do priloženého „Výpočtu primárnej návratnosti“. Uvedený výstup obsahuje všetky údaje zhromaždené z príslušných registrov aj z otázok položených žiadateľovi o úver, ktoré boli použité pri posudzovaní bonity spotrebiteľa. Existujúce záväzky spotrebiteľa veriteľ overil dopytom do úverového registra dňa 26.01.2018, z ktorého veriteľ zistil, že spotrebiteľ mal v čase poskytnutia úveru záväzky vo výške 951,22 € mesačne. V rámci výpočtu DSTI veriteľ v súlade s Opatrením k výške existujúcich splátok pripočítal sumu splátky poskytovaného úveru vo výške 77,67 €. Pri výpočte DSTI teda veriteľ počítal s mesačným úverovým zaťažením vo výške 1.028,89 €. Na tomto mieste si dovoľujeme uviesť, že pri výpočte limitu sa vždy počíta s výškou splátky bez poistenia úveru, nakoľko to klientovi môže ale nemusí byť poskytnuté. Príjem spotrebiteľa bol overený nezávislým dopytom do Sociálnej poisťovne zo dňa 17.02.2018, ktorý je súčasťou výstupu z interných systémov postupcu. Veriteľ týmto dopytom overoval čistý príjem vo výške 2.200,00 € a zamestnanie u zamestnávateľa IČO: 36321982. Uvedený dopyt pozitívne reagoval na otázky:

Je klient zamestnaný (kdekoľvek)?

Je klient zamestnaný u zamestnávateľa?

Je klient zamestnaný aspoň 93 dní?

Má klient za predposledný mesiac od zamestnávateľa dostatočný vymeriavací základ?

Má klient za pred predposledný mesiac od zamestnávateľa dostatočný vymeriavací základ?

Má klient u zamestnávateľa dostatočný priemerný vymeriavací základ za monitorovaný počet mesiacov?

Má klient dostatočný vymeriavací základ za monitorovaný počet mesiacov?

Výsledkom overenia príjmu bol jednoznačný záver o dostatočnom vymeriavacom základe spotrebiteľa a zamestnanie u zamestnávateľa IČO: 36321982 od 01.10.2014. V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy životné minimum spotrebiteľa a dvoch nezaopatrených detí, nakoľko žalovaný deklaroval štyroch členov domácnosti a rodinný stav: ženatý/vydatá. Životné minimum na členov domácnosti brané do úvahy pri výpočte DSTI ku dňu poskytnutia úveru bolo teda 381,60 €. Výpočet DSTI bol teda realizovaný nasledovne:

$$DSTI = (1.028,89 \text{ €}) / (2200 \text{ €} - 381,60 \text{ €})$$

$$DSTI = 0,57$$

S ohľadom na ust. § 2 ods. 5 Opatrenia sa Ukazovateľ schopnosti splácať úver nesmel ku dňu uzavretia úveru prekročiť hodnotu 0,85, nakoľko veriteľ bol v čase poskytnutia úveru povinný zohľadniť povinnú rezervu vo výške 15 % rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa, životným minimom osoby, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkami na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu. Za túto osobu je v zmysle opatrenia potrebné považovať deti spotrebiteľa, nakoľko Opatrenie v ust. § 2 ods. 5 v poznámke č. 3 pod čiarou odkazuje na § 62 až 65 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine.

V tejto súvislosti si dovoľujeme upriamiť pozornosť súdu na skutočnosť, že pri posudzovaní žiadosti o úver bola v rámci mesačných nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb žiadateľa o úver braná do úvahy paušálna suma výdavkov vo výške 20% rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa a členov jeho domácnosti, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť v súlade s Opatrením. Veritelia nie sú povinní žiadať preukázanie konkrétnych mesačných výdavkov (napríklad faktúrami za telefón, bývanie a pod.). Uvedené nie je realizované z dôvodu zachovania transparentnosti, nakoľko v opačnom prípade by spotrebiteľovi postačovalo zatajiť existujúce výdavky na zlepšenie svojej platobnej kapacity. Zastávame preto názor, že uplatňovanie paušálnych výdavkov, v súlade s Opatrením a ZoSU, spĺňa predpoklady postupu s odbornou starostlivosťou. Zastávame názor, že veriteľ postupoval v súlade so ZoSU a Opatrením, a riadne overil schopnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý úver. Zároveň dávame do pozornosti súdu, že proces overovania schopnosti spotrebiteľa splácať poskytnutý úver prebieha vo väčšine prípadov v automatickom režime bez osobného vstupu zamestnanca banky.

Spôsob výpočtu Poplatku za Poistenie k Úveru je stanovený v Sadzobníku (str. 14) ako percentuálny podiel zo splátky Úveru bez Poplatku za Poistenie k Úveru. Banka môže zmeniť výšku a spôsob výpočtu Poplatku za Poistenie k Úveru podľa Sadzobníka, Zmluvy, POP a VOP. Dlížník platí Poplatok za Poistenie k Úveru v zmenenej výške odo dňa účinnosti tejto zmeny.

2. Žalovaný sa vo veci písomne nevyjadril napriek doručenej žalobe.

3: Súd dňa 12.2.2024 vykonal pojednávanie v neprítomnosti sporových strán, pričom žalobca a jeho právny zástupca ako aj žalovaný súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti, pričom vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi – a to zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13.12.2022 z č.l. 7-12 s príslušnou časťou prílohy z č.l. 13, potvrdením o uzatvorení zmluvy zo dňa 17.2.2018, Všeobecnými obchodnými podmienkami z č.l. 16-20, Produktovými obchodnými podmienkami pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. z č.l.21-25, Sadzobníkom poplatkov z č.l. 26-38, , výzvou zo dňa 10.6.2022 s doručenkou z č.l.40 a zo dňa 9.9.2022 s doručenkou z č.l. 42, prehľadom splácania úveru z č.l. 43-58, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 13.7.2022 s doručenkou z č.l. 15, špecifikáciou postúpenej pohľadávky z č.l. 60-61, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 14.12.2022, výpočtom primárnej návratnosti z č.l. 87-88 a zistil nasledovný skutkový stav:

4. Dňa 17.2.2018 mala byť medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaným uzavretá zmluva o splátkovom úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému splátkový úver č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej sa banka zaviazala poskytnúť žalovanému peňažné prostriedky vo výške 5.000,- € za dohodnutú ročnú pevnú úrokovú sadzbu 8,9%. Žalovaný mal úver hradiť v 96 mesačných splátkach po 77,67 € k 15. dňu v mesiaci, počnúc 15.4.2018 a končiac 15.3.2026. V potvrdení o uzavretí zmluvy bola uvedená RPMN 10,95% a celková čiastka spojená s úverom 7.454,21 €. Žalovaný na úver zaplatil 2.312,99 €, a to nasledovne: 15.4.2018 – 77,67 €, 15.5.2018 - 77,67 €, 15.6.2018 - 77,67 €, 15.7.2018 - 77,67 €, 15.8.2018 - 77,67 €, 15.9.2018 - 77,67 €, 15.10.2018 - 77,67 €, 15.11.2018 - 77,67 €, 15.12.2018 - 77,67 €, 15.1.2019 - 77,67 €, 15.2.2019 - 77,67 €, 15.3.2019 - 77,67 €, 16.4.2019 - 77,67 €, 15.5.2019 – 64,10 €, 16.5.2019 – 13,57 €, 15.6.2019 - 77,67 €, 15.7.2019 - 77,67 €, 15.8.2019 - 77,67 €, 15.9.2019 - 77,67 €, 16.10.2019 - 77,67 €, 15.11.2019 - 77,67 €, 17.12.2019 - 77,67 €, 15.1.2020 – 73,83 €, 18.1.2020 – 3,84 €, 15.2.2020 - 77,67 €, 15.3.2020 - 77,67 €, 22.4.2020 – 3,84 €, 15.5.2020 – 3,84 €, 15.6.2020 – 3,84 €, 15.7.2020 – 3,84 €, 15.8.2020 – 3,84 €, 15.9.2020 – 1,61 €, 16.9.2020 – 2,23 €, 15.10.2020 – 3,84 €, 15.11.2020 – 3,84 €, 15.12.2020 – 3,84 €, 15.1.2021 – 82,87 €, 16.2.2021 – 82,87 €, 16.3.2021 – 82,87 €, 15.4.2021 – 0,86 €, 21.4.2021 – 82,01 €, 15.5.2021 – 82,87 €. Dňa 13.12.2022 bola medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalobcom uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok č. 0845/2022/CE, pričom postúpenou pohľadávkou bola aj pohľadávka banky voči žalovanému, čo vyplýva z predloženej časti prílohy k tejto zmluve. Žalovaný po postúpení pohľadávky už žiadnu úhradu nevykonal.

5. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

6. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

7. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

8. Podľa § 53 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

9. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od

omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

10. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

11. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

12. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného do 22.12.2015 Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

16. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného do 30.4.2018 Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

17. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného do 9.6.2013 Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

18. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného do 9.6.2013 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

19. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného do 9.6.2013 ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové

splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje najmä posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je

20. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

21. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a

b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu 21aa) spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

22. Súd si v prvom rade dovoľí uviesť, že z dôvodu materiálnej korekcie procesnej pasivity spotrebiteľa, vzhľadom na ustanovenie § 295 CSP a iný režim dokazovania v spotrebiteľských sporoch, keď do popredia vystupuje hľadanie materiálnej pravdy, prípadná procesná pasivita spotrebiteľa nemôže mať za následok to, že súd prizná akýkoľvek uplatnený nárok žalobcu. Aj z uznesenia Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019 vyplýva, že pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok.

23. Súd podľa vykonaných dôkazov vyhodnotil, že vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je potrebné posudzovať ako spotrebiteľský, a to s poukazom na § 52 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Právny predchodca žalobcu ako dodávateľ v danom prípade pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, pričom žalovaný v predmetnom spore vystupuje ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola konkrétne uzavretá zmluva o bezúčelovom spotrebiteľskom úvere. Zákon pre takúto zmluvu ustanovuje podstatné náležitosti, preto súd skúmal, či dotknutá zmluva tieto náležitosti obsahuje. Na tomto mieste súd konštatuje, že tomu tak nie je.

24. Čo sa týka procesu uzatvárania zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, k tomuto žalobca uviedol nasledovné: „žalovaný prostredníctvom Návrhu na uzavretie zmluvy o splátkovom úvere (ďalej len „Návrh“) navrhol, právnenmu predchodcovi žalobcu, prostredníctvom služby Internetbanking, uzatvorenie zmluvy o splátkovom úvere, na základe ktorej mal žalovaný čerpať úver. Právny predchodca žalobcu dňa 17.02.2018 akceptoval listom s názvom Potvrdenie o uzavretí zmluvy o povolenom prečerpaní (ďalej len „Potvrdenie“) návrh žalovaného, v znení akom mu bol doručený. Na základe uvedených právnych skutočností bola medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu uzatvorená zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX v zmysle ktorej bol žalovanému poskytnutý úver v celkovej výške 5.000,00 € s fixnou úrokovou sadzbou 8,90 % p.a. v deň uzatvorenia Zmluvy a výškou splátky 77,67 € v počte splátok 96 od 15.04.2018 do 15.03.2026.“

25. V tomto smere súd konštatuje, že napriek jeho výzve (č.l. 74) zo strany žalobcu nebol predložený návrh žalovaného na uzavretie zmluvy úvere. Žalobca uzavretie zmluvy o úvere preukazuje len potvrdením o uzavretí zmluvy zo dňa 17.2.2018 (č.l. 14). Súd súhlasí s prezentovaným názorom žalobcu, že písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré

osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé, nakoľko ide o znenie § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka. V tomto smere je však potrebné upriamiť pozornosť aj na § 44 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého odseku 1 zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť; mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu a odseku 2 prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh a rovnako aj na § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Súd súhlasí s tvrdením žalobcu, že listinná podoba podpísaná vlastnoručným podpisom konajúceho pri zmluvách na diaľku nie je nevyhnutná, avšak súd je toho názoru, že prejav vôle ktorejkoľvek zmluvnej strany, aj vykonaný prostriedkami diaľkovej komunikácie je potrebné súdu preukázať. Toto však žalobca v prejednávacom prípade opomenul. Napriek výzve súdu nepredložil žiadny dôkaz o tom, aký návrh na uzavretie zmluvy o úvere a či vôbec, akou formou žalovaný voči právnenému predchodcovi žalobcu vykonal, aby súd mohol posúdiť, či došlo k splneniu podmienok podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Z úradnej činnosti súdu je známe, že banky považujú za prijatie návrhu klienta aj prijatie s určitými zmenami v podstatných náležitostiach zmluvy o spotrebiteľskom úvere (napr. výška úveru, splatnosť úveru, výška splátky a pod.), čo však Občiansky zákonník jednoznačne definuje vo svojom § 44 ods. 2 ako odmietnutie návrhu a zároveň tento úkon definuje ako nový návrh zmluvy, ktorý však musí byť druhou zmluvnou stranou prijatý. Súd si v tomto smere dovoľí poukázať aj na znenie § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila; písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečaťou. A preto nemôže byť žiadny problém, ak bola písomná forma právneho úkonu v zmysle citovaného zachovaná, aby tento bol súdu preukázaný. V tomto smere je tiež nutné podotknúť, že zo strany žalobcu ani nebolo tvrdené, že by došlo k písomnému prijatiu takéhoto prípadného nového návrhu veriteľa. Je tiež nutné uviesť, že súd nespochybňuje, že žalovaný úver čerpal a že ho splácal v splátkach, stanovených v potvrdení veriteľa, avšak súd má za to, že žalovaný síce akceptoval takýto nový písomný návrh veriteľa, ale nie písomne, ale len konkludentne tým, že úver čerpal a splácal. Týmto úkonom síce bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, ale nie v písomnej forme, pretože absentuje písomné prijatie písomného návrhu zo strany žalovaného. Je nutné tiež poukázať na to, že ako vyplýva z predloženého potvrdenia o uzatvorení zmluvy, toto zahŕňa iba základné podmienky úveru, pričom ostatné práva a povinnosti sú dohodnuté v zmluve. Vychádzajúc z uvedeného tak potom bol porušený § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý vyžaduje povinnú písomnú formu zmluvy a jej nedodržanie je podľa § 11 ods. 1 písm. a) tohto zákona sankcionované bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Podmienku zachovania písomnej formy zmluvy je povinný preukázať žalobca, ktorý z tejto skutočnosti vyvodzuje priaznivé dôsledky pre seba, pretože tým preukazuje svoj nárok na dohodnuté úroky, poplatky, či iné plnenia. Nakoľko dôkazné bremeno žalobca v tomto smere neunesol, súd konštatuje, že úver poskytnutý žalovanému považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ak žalobca poukazuje na skutočnosť, že žalovaný uzavretie zmluvy nerozporuje, súd k tomu dodáva, že ani súd nerozporuje uzavretie zmluvy o úvere medzi právny predchodcom a žalovaným, avšak konštatuje, že písomná forma tohto úkonu nebola súdu preukázaná. V tomto smere súd poukazuje na to, že je povinný poskytnúť spotrebiteľovi ako slabšej zmluvnej strane ochranu aj vtedy, ak sa jej spotrebiteľ nedovoľáva.

26. Súd tiež zistil, že zmluva o úvere (tak, ako jej obsah vyplýva z potvrdenia o uzatvorení zmluvy) obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru. V zmysle zmluvy bol žalovaný povinný úver hradiť v 96 mesačných splátkach po 77,67 €, čo predstavuje sumu 7.456,32 €, a nie sumu 7.454,21 €, ako je to uvedené v zmluve. Súd preto prijal záver, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má uvedený nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej s úverom a preto posudzovaný úver je z dôvodu rozporu jeho obsahových náležitostí s ustanoveniami osobitnej právnej normy nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Z hľadiska dodržania základných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovených v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. možno takto stanovené obsahové náležitosti považovať za dodržané iba v prípade úplného uvedenia všetkých údajov v správnej hodnote, teda nie v prípade uvedenia akéhokoľvek z údajov v zmluve v hodnote nesprávnej. Veriteľ nemá možnosť v zmluve uvádzať akékoľvek údaje o celkovej čiastke a celkových nákladoch, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ale iba také, ktoré zodpovedajú celkovej sume všetkých úrokov, poplatkov a iných záväzkov, ktoré spotrebiteľ musí veriteľovi zaplatiť. RPMN, celkové náklady a celková čiastka sú pritom hlavnými ukazovateľmi pre každého spotrebiteľa, ktorý žiada o poskytnutie finančných prostriedkov, pretože tieto

najlepšie preukazujú koľko ho bude požičanie peňazí skutočne stáť. Čiže existuje aj ďalší dôvod, pre ktorý je úver bezúročný a bez poplatkov, a to podľa § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. pre rozpor zmluvy s § 9 ods. 2 písm. k) zákona (klamlivý údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť). Súd vzhľadom na uvedené ustálil, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi iba sumu poskytnutého úveru vo výške 5.000,- €.

27. Nakoľko právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, súd sa zaoberal aj oprávnenosťou veriteľa vykonať predmetný úkon. Možnosť veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky je upravená v § 565 Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Súd je toho názoru, že plnenie v splátkach, vrátane podmienky, že nedodržaním splatnosti jednotlivých splátok môže veriteľ vyvolať mimoriadnu splatnosť celej pohľadávky, musí byť dojednané priamo v zmluve. Nepostačuje len odkaz na veriteľom vopred jednostranne pripravené a dlžníkmi nepodpísané VOP. Bez preukázania existencie takejto dohody obsiahnutej priamo v zmluve veriteľ právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka nemá. Platné dojednanie o možnosti predčasného zosplatnenia spotrebiteľského úveru musí byť súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a nie uvedené len vo VOP, či POP, ktoré nie sú ani podpísané dlžníkom. Žalobca v tomto smere nepreukázal uzatvorenie dohody ako náležitosti zmluvy o úvere, ktoré by bolo priamo premietnuté v zmluve. Ani akceptácia návrhu v potvrdení o uzavretí zmluvy neobsahuje dojednanie možnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bankou a pokiaľ je v potvrdení o uzavretí zmluvy uvedené, že „všetky údaje uvedené v Základných podmienkach zmluvy sú platné ku dňu uzatvorenia zmluvy a ich zmeny sa riadia POP a VOP“, tak z obsahu potvrdenia nie je dostatočne zrozumiteľné a určité, čo uvedené skratky znamenajú. Je síce pravda, že možnosť zosplatnenia úveru je upravená v bode 8.1. Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s., s účinnosťou 01.01.2017, avšak žalobca súdu nepreukázal záväznosť uvedených obchodných podmienok pre daný úverový vzťah. Uvedený právny názor prezentoval aj Krajský súd v Trenčíne vo svojom rozsudku zo dňa 26.10.2023, č.k. 27CoCsp/28/2023, na ktorý si súd dovoľí poukázať.

28. Súd vzhľadom na vyššie uvedené má za to, že zmluvnými stranami predmetnej zmluvy nebolo individuálne dohodnuté právo postupcu ako veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, a preto konštatuje, že nedošlo k platnému zosplatneniu celého dlhu žalovaného postupcom ako pôvodným veriteľom. Nakoľko žalobca predloženými listinnými dôkazmi nepreukázal platné a účinné zosplatnenie úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s jeho § 565, teda neboli splnené osobitné podmienky podľa § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch pre platné postúpenie pohľadávky. K platnému postúpeniu pohľadávky by mohlo totiž dôjsť len vtedy, ak by pôvodný veriteľ ako postupca postúpil predmetnú pohľadávku na žalobcu: 1/ v prípade ak by táto pohľadávka bola po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, čo v danom prípade nebolo splnené, keďže z listinných dôkazov vyplýva, že zmluvnými stranami bol dohodnutý termín konečnej splatnosti na deň 15.3.2026 a v predmetnom prípade k postúpeniu pohľadávky došlo pred týmto dátumom, t. j. dňa 13.12.2022 a 2/ v prípade, že predmetná pohľadávka sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, k čomu v tomto prípade platne nedošlo. Podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Citované ustanovenie § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch upravuje, že veriteľ môže práva zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere previesť na tretiu osobu, len ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a sú kumulatívne splnené obe podmienky presne špecifikované pod písmenami a) a b) tohto zákonného ustanovenia, čo v prejednávacom prípade splnené nebolo. Právny predchodca žalobcu tak postúpil žalobcovi celú pohľadávku z úveru bez toho, aby úver bol už v čase postúpenia v celom rozsahu splatný, a preto je postúpenie pohľadávky neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka, teda žalobca nie je veriteľom žalovaného, a preto súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie zamietol.

29. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Súd pri rozhodovaní o trovách konania mal za to, že úspešnou sporovou stranou sa stal žalovaný, nakoľko žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade bol žalovaný v konaní pasívny, nevykonával žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnil, ani nevyčísľil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v konaní nevznikli. Nakoľko Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, navyše podľa obsahu spisu jej ani žiadne nevznikli a na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia, súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalobcu - žalovaného rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva, nakoľko súd považuje osobitné rozhodovanie o výške náhrady trov konania rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu. Danou problematikou sa zaoberalo aj občianskoprávne kolégium NS SR pričom v uznesení č. 15 z 9.10.2018 prijalo právnu vetu podľa ktorej, ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Trenčín prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 127, § 363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 62, § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).